

Biblisk allmänbildning inför söndag 10 april, 2022 Årgång (Lukas serien) PALMSÖNDAGEN - Vägen till korset

Luk 19:20-40 Efter att ha sagt detta gick han framför dem upp mot Jerusalem. När han närmade sig Betfage och Betania vid det berg som kallas Olivberget, skickade han i väg två av lärjungarna och sade: »Gå till byn rakt framför er. När ni kommer in i den skall ni finna en ungåsa som står bunden där, en som ännu ingen har suttit på. Ta den och led hit den. Om någon frågar er varför ni tar den skall ni svara: Herren behöver den.« De båda lärjungarna gav sig i väg och fann allt vara som han hade sagt. När de skulle ta åsnan sade de som ägde den: »Varför tar ni åsnan?« De svarade: »Herren behöver den.« Och de ledde den till Jesus och lade sina mantlar på den och hjälpte honom upp. Där han kom ridande bredde folk ut sina mantlar på vägen. Då han närmade sig staden och var på väg ner från Olivberget började hela skaran av lärjungar i sin glädje ljudligt prisa Gud för alla de underverk de hade sett: »Välsignad är han som kommer, konungen, i Herrens namn. Fred i himlen och ära i höjden.« Några fariseer i folkmassan sade då till honom: »Mästare, säg åt dina lärjungar att sluta.« Han svarade: »Jag säger er att om de tiger kommer stenarna att ropa.«

I dag vill jag stanna upp inför orden Fred i himlen.

Är det inte fred i himlen? Jodå, men inte fullt ut frid. Faktiskt. Den onde – djävulen – har uppenbarligen tillträde till himlen och när han är där, försvinner friden. Några ställen i vår bibel berättar om detta. Djävulen är nedkastad till jorden, varje nyhetssändning bekräftar följande:

Upp 12:9-12 Och han, den stora draken, ormen från urtiden, han som kallas Djävul och Satan, han som förför hela världen, han störtades ner på jorden och hans änglar störtades ner med honom. Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde. Ty våra bröders anklagare har störtats ner, han som anklagade dem inför vår Gud både dag och natt. De har besegrat honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv mer än att de kunde gå i döden. Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem. Men ve över jorden och havet: djävulen har stigit ner till er, och hans raseri är stort, ty han vet att hans tid är kort.«

Redan i Edens lustgård fanns han där och förledde Eva och Adam:

1 Mos 3:3-5 Ormen sade: »Ni kommer visst inte att dö. Men Gud vet att den dag ni äter av frukten öppnas era ögon, och ni blir som gudar med kunskap om gott och ont.

Därutöver berättar vår bibel att djävulen – även kallad anklagaren – har tillträde till himlen, där han talar med Gud! Vi läser ur Jobs bok:

Job 1:6-12 En dag när gudasönerna trädde fram inför Herren var också Anklagaren med bland dem. Herren frågade honom: »Var har du varit?» Anklagaren svarade: »Jag har vandrat kors och tvärs över jorden.« Herren frågade: »Lade du märke till min tjänare Job? På hela jorden finns ingen så oförvitlig och rättrådig som han, ingen som så fruktar Gud och skyr allt ont.« Anklagaren svarade: »Det är väl inte utan orsak som Job är gudfruktig. Du har ju själv på allt sätt skyddat honom och hans familj och allt som tillhör honom, du välsignar allt han gör, och hans hjordar brer ut sig över landet. Men sträck ut din hand och rör det som tillhör honom, då kommer han att förbanna dig rakt i ansiktet.« Herren sade till Anklagaren: »Gör vad du vill med det som tillhör honom, bara du inte rör honom själv.« Så lämnade Anklagaren Herren.

Notera: Djävulen anklagar faktiskt Gud för att Gud välsignat Job! Så länge djävulen existerar så skapar han ofred och ofrid där han vistas.

I evangelietexten kommer Jesus ridande på en liten åsna. För att slutgiltigt besegra djävulen. Jesus bevisar sin seger genom att uppstå från de döda.

Bibeln är tydlig: I GT sonades synd temporärt. Det skedde genom att ett djurs liv släcktes. Man använde ofta ett lamm.

Vi skall vara medvetna om att djävulen endast kan anklaga oss utifrån Guds lag! Anklagelserna faller genom att **Gud gick in under sin egen lag: Guds egen son lät sig dödas i vårt ställe!**

Du och jag räddas genom att vi litar på Jesu försoningsgärning:

Joh 3: 17-18 Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte har trott på Guds ende sons namn.